

РЕШЕНИЕ

№ 30986

гр. София, 05.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 06.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11487** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба депозирана от „ТАБИ ДВ“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Б. в качеството ѝ на управител, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002224002272-091-001 от 24.07.2025г., издаден от Б. К. С. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - [населено място], потвърден с Решение № 1171 от 26.09.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП).

С ревизионния акт е направена корекция на декларирания резултат по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за ревизирания данъчен период - месец февруари 2023г. и са установени задължения в размер на 28 289.45 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви върху установените задължения за ДДС в размер на 5 576.11 лв. Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на процесуални правила и неправилно прилагане на материалния закон. Твърди се, че констатациите на органите по приходите не са обосновани с писмени доказателства, а наличните доказателства в съвкупност установяват фактическа обстановка, която противоречи на изводите на ревизиращите органи. Изложени са аргументи, че както в чл. 7 от ЗДДС, така и в Директива 112/2006 и в

практиката на СЕС по отношение на условията, на които следва да отговаря една доставка, за бъде квалифицирана като ВОД, не е налице изискване стоките да се получават единствено в държавата по регистрацията на получателя. По отношение на констатациите на ревизиращите органи, че дружеството е действало недобросъвестно и е следвало да се увери, че получателите на стоките ще начислят дължимото ДДС при тяхното получаване е изложено, че твърденията не съобразяват разпоредбите на ЗДДС и Директивата за това в кои случаи има извършен ВОД и прилагане на нулева ставка на данъка. Също така е посочено ако се приеме, че доставките са част от тристранна операция, то жалбоподателя е доставчик, а не посредник, за да му се вменява отговорност, както и че клиентите са обявили сделките, и дори и като тристранни операции, това означава, че те са обявили закупуването на стоките от жалбоподателя, а след това тяхната държава по ДДС регистрацията е тази, в чиято компетентност е събирането на ДДС.

На следващо място е посочено, че за доказване на извършения ВОД за доставка по фактура с № [ЕГН], жалбоподателя разполага с имейл с поръчка, проформа инвойс № 00060223 от 06.02.2023г., банково извлечение с извършено плащане, пакинг лист, ЧМР, писмено потвърждение, заявка за транспорт, фактура за извършен транспорт, справки от А. за движение на камиона и ремаркетото. Също така се сочи, че чешкото дружество е декларирало за периода м. 02 - м. 07.2023г. доставки под формата на тристранни операции, като посредник към дружества от държави членки, вкл. и Полша. За доставка по фактура с № [ЕГН] е изложено, че е представена проформа инвойс, банково извлечение за извършено плащане, заявка на електронна поща, ЧМР, писмено потвърждение, фактура за извършен транспорт, справка от А. и МВР за движение на камиона. В заключение сочи, че от отговорите на чешката и унгарската администрация се установява декларирани В. на стоки по доставки от „ТАБИ ДВ“ ООД. Моли съда да отмени ревизионния акт, потвърден с решение директор на Дирекция „ОДОП“-С.. Претендират се присъждане на разноски в производството.

В съдебно заседание – жалбоподателят „ТАБИ ДВ“ ООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от управител Д. Л. Б. – редовно уведомен, се представлява от адв. А. с приложено пълномощно по делото. Моли съда да отмени обжалвания ревизионен акт. Претендира присъждане на разноски по предоставен списък по чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 80 от ГПК.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, редовно призован, представлява се от юрк. М. с приложено по делото пълномощно, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, по аргументи изложени в решението на директора на ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

По делото са приложени писмени бележки от жалбоподателя в защита на тезата за отмяна на ревизионния акт.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на процесния РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22002224002272-020-001 от 10.05.2024г., издадена от Ф. С. Й.. Заповедта за възлагане на ревизия е постановена, след като с Решение № 566 от 26.04.2024г. на директора на дирекция ОДОП - [населено място] е отменен като незаконосъобразен РА № Р-22221023002056-091-001 от 02.02.2024г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия за процесните периоди на органа, възложил ревизията (Ф. Й.) като бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114, ал. 1 - ал. 4 от ДОПК и провеждане на ревизионното

производство, съобразно указанията, изложени в мотивите на решението.

Със ЗВР № Р-22002224002272-020-001 от 10.05.2024г. е възложено да се извърши ревизия на дружеството „ТАБИ ДВ“ ООД с ЕИК[ЕИК] за задължения за данък върху добавената стойност за периода от 01 до 28.02.2023г. Ф. Й. е определена за компетентен орган за възлагане на ревизията на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022г. и Заповед № РД-01-404 от 27.05.2024г., издадена от директора на ТД на НАП С.. Определен е ревизиращият екип в състав Т. В. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и Р. К.-З. – главен инспектор по приходите, съответно срок за извършване на ревизията – три месеца от връчване на заповедта. Заповедта е връчена на дружеството на 14.05.2024г. електронно, по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК.

Впоследствие е удължен срока за извършване на ревизия със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) с № Р-22002224002272-020-002 от 13.08.2024г. на същият орган и по отношение на същите видове задължения и период, като е определен срок за приключване на ревизията до 14.10.2024г. ЗИЗВР е връчена по електронен път на жалбоподателя на 02.10.2024г.

С Решение № Р-22002224002272-098-001 от 25.09.2024г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка Х. Б. М., в качеството си на зам. директор на ТД на НАП, във връзка с прекратяване на служебно правоотношение, считано от 03.09.2024г. на основание Заповед № 2966 от 13.08.2024г. на изпълнителен директор на НАП, на осн. чл. 7, ал. 3 от ДОПК, изземва правомощията по разглеждането и решаването на преписка - Р-22002224002272 от Ф. С. Й. и възлага правомощията по възлагане на Б. К. С. при ТД С., в качеството на възлагащ орган.

На осн. чл. 114, ал. 4 от ДОПК и въз основа на искане на ТД на НАП-С. изпълнителния директор на НАП със Заповед № Р-22002224002272-ЗИД-001 от 01.10.2024г. е удължил срока за извършване на ревизията до 14.01.2025г. Въз основа на тази заповед е издадена ЗИЗВР с № Р-22002224002272-020-003 от 01.10.2024г. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК от Б. С. като е определен нов срок за извършване на ревизията до 14.01.2024г. по отношение на същият период и видове задължения. Заповедта е връчена по електронен път на 18.11.2024г.

На 10.01.2025г. на осн. чл. 114, ал. 4 от ДОПК и въз основа на искане на ТД на НАП-С., изпълнителния директор на НАП със Заповед № Р-22002224002272-ЗИД-002 удължава срока за извършване на ревизията до 14.04.2025г. Въз основа на тази заповед е издадена ЗИЗВР с № Р-22002224002272-020-003 от 10.01.2025г. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК като е определен нов срок за извършване на ревизията до 14.04.2025г. по отношение на същият период и видове задължения. Заповедта е връчена по електронен път на 09.05.2025г.

На 02.04.2025г. със Заповед № Р-22002224002272-023-001 издадена от Б. С. на осн. чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК производството по извършване на ревизия е спряно въз основа на постъпило искане за спиране от Р. К.-З. - главен инспектор от ревизиращия екип, поради изпратени молби за административно сътрудничество. Документът е електронно връчен на 09.05.2025г.

Със Заповед № Р-22002224002272-143-001 от 28.05.2025г., началник сектор „Ревизии“ Б. С. на осн. чл. 35 от ДОПК е възобновила производството за извършване на ревизия. Същата е връчена на 19.06.2025г. по електронен път. Срокът на ревизия след възобновяването е определен 09.06.2025г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) с № Р-22002224002272-092-001 от 18.06.2025г. връчен на 19.06.2025г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е постъпило писмено

възражение срещу РД, но същото е прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с издаване на Ревизионен акт № Р-22002224002272-091-001 от 24.07.2025г., издаден от Б. К. С. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С акта е направена корекция на декларирания резултат по ЗДДС за ревизирания данъчен период месец февруари 2023г., възлизаща на 28 289.45 лв. При деклариран данък за възстановяване в размер на 10 516.36 лв. е установен данък за внасяне в размер на 17 773.09 лв., а на осн. и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са били начислени лихви в размер на 5 576.11 лв. Срещу РА е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, с което жалбоподателя оспорва ревизионния акт, с които са установени задължения. Административният орган е приел, че твърдението на жалбоподателя за наличие на тристранни операции не е доказано, а доставките следва да се разглеждат като ВОД, както са и декларирани.

Приел е, че от обмена на информация с данъчните администрации на Р. Ч. и Р. У. е установено, че чуждестранни получатели не съдействат и не представят документи. На следващо място за дружеството „IBU Т. К. Ф. Т.“ изложил, че от направеното запитване до данъчната администрация по място на регистрация е било установено, че са предприети действия за дерегетиране за облагане с ДДС, както и че за определен период - 11.11.2022г. до 16.12.2022г. дружеството е било дерегетирано. Също така в мотивите си сочи, че жалбоподателят не е представил доказателства, от които да се установява как е осъществил комуникация със сочените като получатели на стоки, както и, че няма доказателства кога и как фактурираните от чуждестранните доставчици машини като вид и количество са заявени на жалбоподателя от неговите клиенти. По отношение на представените транспортни доказателства за получените доставки изложил, че същите не отговарят на законовите изисквания. Също така изложил, че за представените потвърждения за получаване на доставките няма доказателства как същите са изпратени на ревизираното дружество и приел, че липсват предпоставки за нулева ставка на данъка, както и правилно вместо данък за възстановяване в размер на 10 516.36 лв. е установен данък за внасяне в размер на 17 773.09 лв. ведно със съответните лихви в размер на 5 576.11 лв. Приел жалбата за неоснователна и потвърдил РА изцяло.

В хода на проверката от органите на приходната администрация е установено, че стопанска дейност на дружеството е ремонт на машини, търговия с машини и резервни части, използвани в производството на тютюневи изделия, като дружеството е било вписано в публичния регистър на Министерство на икономиката, съгласно Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия. Също така за ревизирания период е имало наети 24 лица на трудов договор, без регистрирано фискално устройство като въз основа на договори за наем е установено ползването на сгради и склад под наем в [населено място], област П..

За обективното установяване на факти и обстоятелства, от органите извършващи ревизията, са били предприети действия подробно описани в ревизионния доклад. По реда на чл. 32 от ДОПК на жалбоподателя е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗД), в отговор на което са били представени доказателства по електронен път.

От ревизиращите органи при проверката са били и изпратени молби до данъчните администрации на страни членки на Европейския съюз - до приходната администрация на Р. Полша, Р. Ч. и Р. У.. Иницирирана е била и насрещна проверка, като е изискана информация за Г. А. А. нает като шофьор в дружеството „АЗ И ТИ НАСАМ-НАТАМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], вкл. и за излизания и влизания на управлявано от него моторно превозно средство от и на територията на Р. Б.. На осн. чл. 115 от ДОПК е направена проверка в счетоводството на жалбоподателя на оригиналните

счетоводни и търговски документи, както и на място в ремонтен цех и складове като за резултатите е съставен протокол с № 1976182 от 31.07.2024г. Също така е била изисквана информация от Агенция „Митници“, отдел „Пътни такси и разрешителен режим“ и от Агенция „Пътна инфраструктура“ относно регистрирани преминавания на превозни средства с регистрационни номера РА 7080 КН - СВ 6388 ЕА и W. - PZ023YJ, както и за установяване наличието на платени от превозвачите тол такси и маршрутите на движение на МПС.

Въз основа на събраните доказателства органите на приходната администрация, установили, че за ревизирания период задълженият субект е отразил две вътреобщностни доставки на обща стойност 169 736.70 лв. фактурирани като индустриално оборудване за Ч. и ITM HS30 B.. el. P. за У..

1. По вътреобщностната доставка за Р. Ч. жалбоподателят е бил представил фактура с № [ЕГН] от 10.02.2023г., опаковъчен лист, международна товарителница (ЧМР), потвърждение за получаване на стоката и счетоводна разпечатка. Въз основа на представените доказателства от органите извършващи ревизия са констатирани, че се касае за машини - цигарена машина, филтропоставяща машина, както и резервни части, а в ЧМР е било посочено теглото на товара - 8 690 кг. с място на товарене [населено място] и място на разтоварване Р. Полша с адрес Р. 59-700, B. D. M. 29 и получател „T. S.R.O.“. За дата на получаване е била посочена - 14.02.2023г., а за получил стоката - S. M.. Също така е било установено, че по банкова сметка на жалбоподателя на 08.02.2023г. е постъпила преведена от купувача сума в размер на 51 785.00 евро. Жалбоподателят е представил и документи за произход на стоките - фактура от 26.08.2022г. издадена от „GMP GULE C. B. LL.C.“ О. - Д. за машина за производство на цигари, както и митническа декларация, в която е била посочена стоката - употребявана машина за производство на цигари S-4000/M-5000/F80 - 1 комплект и употребявана рециклирана линия за опаковане на цигари - 4 колета.

При направена проверка от ревизиращите на граничен пункт „Пристанище В. запад“ доставките са били потвърдени, като е било установено и че са пристигнали на адреса на задълженото лице в [населено място]. За удостоверяване произхода на резервните части са представени фактури, издадени от доставчици в Р. И. и Р. Румъния, както и от дружеството „ФОРОПЛАСТ“ АД с ЕИК[ЕИК]. Също така от присъединени от предходното производство документи от органите по приходите е било констатирано наличие на сключен договор от 03.01.2023г. между жалбоподателя и T. S.R.O.“ за доставка на промишлено оборудване, като е била и приложена заявка от 06.02.2023г. с описание на стоките и посочена дата на експедиция - 20.02.2023г. за доставка на територията на Полша. От администрация на Р. Ч. е получен отговор, в който е било посочено, че дружеството „T. S.R.O.“ не съдейства, не е подавало данъчни декларации, няма регистрирани обекти и се намира на виртуален адрес, а при проверка на V. декларациите му са констатирани разлики като за периода месец февруари 2023г. е декларирало единствено доставки по тристранни операции, а за цялата 2023г. са били декларирани основно доставки на услуги като за периода от февруари до юли 2023г., включително няма декларирани доставки от ревизираното дружество.

От получен отговор на изпратена молба за обмен на информация до приходната агенция Р. Полша за превозвача посочен в ЧМР – „A. S. Z O. O. S. KOMANDYTOWA, PL [ЕГН]“ от органите извършващи ревизия е установено, че транспортното дружество е извършило предоставяне на услуги, декларирало е същите, както и е представило ЧМР, също така са били и налице данни за осъществен превоз по пътните тол системи и поръчки на гориво, както и е бил

посочен водачът на МПС, който е служител на превозвача. Дадено е било и обяснение, че услугата е заявена на 08.02.2023г. на електронен адрес от Г. К.. Установено е било, че е потвърдено получаване на стоките на посочения в ЧМР-то адрес в Полша като са били и приложени доказателства - фактура, транспортни документи, кореспонденция по електронна поща. За извършения превоз от страна на жалбоподателя е била представена издадена от транспортното дружество фактура и банково извлечение за платена услуга на стойност 3 000.00 евро на дата 07.02.2023г. От информацията предоставена от А. е констатирано, че за МПС с рег. № GM4465C-PZ023YJ е имало регистрирано преминаване на Д. мост в посока извън страната на 10.02.2023г.

По отношение на адреса на разтоварване на стоките в Полша е получена информация от приходната им администрация, в която било посочено, че на адреса в товарителницата - В. D. М. 29 се помещава търговски обект на дружество „М. М.“ със собственик М. М., от който е било дадено е обяснение, че дружеството не сътрудничи с контрагенти от Б..

2. По отношение на клиента, регистриран на територията на Р. У. от жалбоподателя са били представени фактура с № [ЕГН] от 02.02.2023г., споразумение, опаковъчен лист, ЧМР, потвърждение за получена стока и счетоводна разпечатка. От органите на приходната администрация въз основа на товарителницата е констатирано, че превозът е извършен с МПС с регистрационен РА 7080 КН - СВ 6388 ЕА с място на товарене в [населено място] на дата 02.02.2023г., а мястото на разтоварване е било посочено в Р. Полша на адрес Р. 41, 08-106 Z.. Р. 41, 08-106 на дата 06.02.2023г. с превозвач дружеството „ПИРГОВИ“ ООД. Също така е било установено, че плащането е извършено по банков път на 27.09.2022г. като преводът е нареден от унгарския контрагент и включвал авансово плащане. От жалбоподателя за доказване на произхода на стоките е била представена фактура от 20.12.2022г., издадена от „VAN V. T. B. V.“ с VIN № NL858390024B01, Н..

От предходното ревизионно производство са били присъединени и договор сключен между жалбоподателя и „IBU T. K. F. T.“ от 01.08.2022г. и споразумение от 09.01.2023г. за доставка на машина за опаковане на кутии и ел. табло. Ревизиращите констатирали, че не е била представена разменена между страните търговска кореспонденция, с която да бъдат уточнени параметрите на машината, а данни за това не се съдържали и в подписаните договор и споразумение, а единствено във фактурата е бил отбелязан код на изделието 84224000. При направената проверка на място от органите на приходната администрация също не е била открита кореспонденция между страните кореспонденция, но жалбоподателят е дал обяснение, че се касаело за машина втора употреба. Ревизиращите органи приели, че не са представени доказателства и не е посочено по какви причини фактурираната на унгарското дружество стока е изпратена на адрес в Р. Полша.

От получен отговор при обмен на информация от унгарската приходна

администрация е било констатирано, че дружеството не оказва съдействие, но били цитирани обяснения дадени от негов представител при предишна проверка, в които е било посочено, че дейността му е посредничество в международната търговия на едро със стоки и услуги, както и че има представителство в Р.У., няма банкови сметки в унгарски финансови институции, но покупката от българския данъкоплатец е включена във V. декларацията му. Също така е било констатирано, че в дневниците за покупки на „IBU T.“ са били отразени само фактури, издадени от унгарски данъкоплатци и то основно за ползване на мобилни услуги и че седалището на дружеството е в [населено място], като на адреса се намира празен офис и дружеството няма служители, но има регистрирани помещения на територията на У., както и че управителят му също няма адрес на пребиваване в У.. С отговора българската администрация е била уведомена, че са предприети действия за заличаване на регистрацията за облагане с ДДС в У..

От отговор на изискана информация от приходната администрация на Р. Полша, във връзка с вписания в ЧМР адрес на получаване на стоките – Р., Р. 41.08-106 Z. от ревизиращите органи е установено, че там дружество извършва превоз, складиране и съхранение на стоки, както и дейности по опаковане, за което има ресурси, не е имало служители с българско гражданство и има сключен договор за отдаване под наем на сградата. Стоките са съхранявани по нареждане на „A. S. Z O. O.“, за което е издадена фактура с № 104 от 03.04.2023г. за извършена услуга по складиране и обработка на стоки.

На следващо място органите на приходна администрация от присъединените документи от предходното ревизионно производство на дружеството са установили, че превозвачът „ПИРГОВИ“ ООД е посочило като подизпълнител на транспортната услуга дружеството „АЗ И ТИ НАСАМ-НАТАМ“ ООД. Извършена е била насрещна проверка на водача на МПС Г. А. А. като резултатите от същата са обективирани в протокол с № П-16001324171934-141-001 от 08.11.2024г. А. е изложил писмено обяснение, в което е заявил, че работи в дружеството като шофьор и извършва транспортни услуги, но за такъв дълъг период от време не помни имената на фирмите, от които товари и разтоварва, като получава заявки от офиса по телефона. От органите по приходите въз основа на получен отговор по запитване до Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - [населено място] е констатирано, че Г. А. е излязъл на дата 03.02.2023г. през граничен пункт Д. мост с влекач с рег. [рег.номер на МПС] и е влязъл със същото МПС през същия пункт на дата 11.02.2023г.

На следващо място в хода на ревизията ревизираното дружество е представило документи за произход на машините - фактура от 20.12.2022г. издадена от „VAN V. T.“, Кралство Н., банково извлечение за плащане към доставчика от дата 19.12.2022г. и международна товарителница, с описание за натоварване на стоките на 18.01.2023г. в [населено място], Н. и разтоварени на 26.01.2023г. в [населено

място].

Въз основа на така установеното в хода на проверката от органите по приходите е било прието, че от ревизираното дружество не е доказано наличието на ВОД. От извършената проверка в информационната система на НАП е констатирано, че дружествата получатели „Т. S.R.O.“ Република Ч. и „IBU Т. К. Ф. Т.“ Република У. нямат регистрация за облагане с ДДС на територията на друга държава членка на Европейския съюз, включително на територията на Република Полша и при липсата на доказателства за транспортиране на стоките до държавите по регистрация е налице неизпълнение на задължителното условие за ВОД – стоките да са получени на територията на държава членка, в която е регистриран получателят. В подкрепа е изложено, че в отговорите от данъчните администрации на Р. Ч. и Р. У. купувачите не са декларирали вътреобщностни придобивания и не са начислили ДДС.

При приети недоказани вътреобщностни доставки на жалбоподателя към дружествата „Т.“ S.R.O., Република Ч. и „IBU Т. К. Ф. Т.“, Република У. на осн. чл. 86, ал. 1 от ЗДДС и чл. 67, ал. 2 от ЗДДС е начислен данък в размер на 16 880.44 лв. по фактура № [ЕГН] от 10.02.2023г. издадена към Т. S.R.O.“ и в размер на 11 409.01 лв. по фактура с № [ЕГН] от 02.02.2023г., издадена към „IBU Т. К. Ф. Т.“.

По делото в настоящото производство е назначена и изготвена съдебно-счетоводна експертиза от вещо лице Г. А. по молба на жалбоподателя. Експертизата е приета от страните без оспорване. Липсват данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото и предвид професионалната му компетентност, съдът намира представеното заключение за компетентно и безпристрастно изготвено, поради което го кредитира.

В заключението вещото лице е посочило, че процесите фактури, издадени от „ТАБИ ДВ“ ООД на клиенти „IBU Т. KFT“ и Т. S.R.O.“ са първични счетоводни документи като се съдържат задължителни реквизити или минимално изискуемата се информация по чл. 6, ал. 1 от ЗСч и чл. 114, ал. 1 от ЗДДС. Дал е становище за „видима съществуваща аналитичност в кореспондиращите счетоводни с/ки 3041, 7022 и 7025 по които са отразени продажбите на стоки, по номенклатури (артикули).....Счетоводните записвания са съобразени с методологията на счетоводната отчетност (кореспонденция) и с вътрешния (индивидуален) сметкоплан.“ Даден е и положителен отговор на възложената задача дали получателите по фактурите са имали валидна регистрация за целите на ДДС през периодите на доставките.

В отговор на задача номер 4 е посочил документите съпътстващите доставките по фактурите. На следващо място е посочен товарът по данни от ЧМР. В отговор на задача номер 6 е констатирал, че към процесните фактури са относими плащания по проформа фактури, които са били осъществени по банков път. На следващо място вещото лице е дало становище, че плащанията по фактурите за транспортни услуги към доставчиците „ПИРГОВИ“ ООД и „А. Sp. Z o.o.“, относими към фактурите за

продажби, издадени на „IBU T. KFT“ и „T. S.R.O.“ са осъществени по банков път, а от счетоводните записвания по фактурите за транспортни услуги, стойността им е отразена в увеличение на отчетната - покупна стойност на стоки по фактури на „IBU T. KFT“ и „T. S.R.O.“. Също така експертът е посочил в таблица и други осчетоводени сделки към разглежданите двама клиенти преди и след ревизирания период. В заключението, в точка 10 е даден отговор на възложената задача да се установи произходът на стоките обект на ВОД, съгласно данните от счетоводството, документите, с които са придобитите от дружеството жалбоподател, отразените в счетоводството му машини и дали има данни за аналитичност при завеждането на стоките.

В отговора на последно възложената задача, вещото лице е дало заключение, че счетоводството на жалбоподателя за период 2023г. е организирано и водено в съответствие със закона за счетоводството (ЗСч), при спазване на основни счетоводни принципи и счетоводни стандарти (СС), по индивидуален (вътрешен) сметкоплан като е прилагана двустранна форма на счетоводни записвания, с която се осигурява синхронизирано хронологично (текущо) и систематизирано (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, както и допълнително представените от страните.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на оспорения Ревизионен акт, на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намира за установено следното:

С жалбата се обжалва акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решение № 1171 от 26.09.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите е връчено на жалбоподателя по електронен път на 29.09.2025г. Жалбата е подадена до съда, чрез административния орган на 07.10.2025г. от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № Р-22002224002272-091-001 от 24.07.2025г., издаден от Б. К. С. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 1171 от 26.09.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция

за приходите. Няма спор по допустимостта на жалба – подаването ѝ в срок, от надлежна страна и след изчерпване на административен ред.

В настоящето производство и съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионното производство е образувано и проведено, съответно ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени от компетентни органи в рамките на определените им правомощия. Съгласно представената и приета като доказателство по делото Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022г. на директора на ТД на НАП - С., на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, като органи, компетентни да издават заповеди за възлагане на ревизии, съгласно чл. 112 от ДОПК, както и заповеди за изменение на първоначално издадени заповеди за възлагане на ревизии, съгласно чл. 113, ал. 3 от ДОПК, са определени началниците на сектори в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С..

В процесния случай, Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002224002272-020-001 от 10.05.2024г. е издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С.. Ревизията е възложена от орган по приходите, който е надлежно оправомощен, поради което е налице законосъобразно образуване на ревизионното производство. РА, с който е приключило това производство, също е издаден от компетентни лица, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК – от възложителя и от ръководителя на ревизията.

Ревизионният акт е издаден от ръководителя на ревизията и от Б. С., вместо от Ф. Й., от което лице е иззета преписката. Фактическото основание за изнемването е, че служебното правоотношение на Й. е прекратено, видно от представеното по делото Решение № Р-22002224002272-098-001 от 25.09.2024г. за изнемване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка издадено от Х. Б. М., в качеството на зам. директор на ТД на НАП. Със Заповед № РД-01-786 от 25.09.2024г. на и.д. директор на ТД на НАП функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, считано от 05.09.2024г. е възложено да се изпълняват от Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“ дирекция Контрол в ТД на НАП. Следователно и заповед за възлагане на ревизия и заповедите за изменение за ЗВР са издадени от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, като съдържанието им отговаря на изискванията по чл. 113 от ДОПК. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена.

Възложената ревизия е извършена от определените със ЗВР, органи по приходите – Т. Н. В. - ръководител на ревизията и Р. В. К. - 3. на длъжност главен инспектор по приходите, които длъжностни лица с оглед на заеманата от тях длъжност и

определянето им за ревизиращи органи по чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК със ЗВР, са разполагали с необходимата материална компетентност за провеждането на ревизията и за съставянето на Ревизионен доклад № Р-22002224002272-092-001 от 18.06.2025г.

Всички актове в ревизионното производство – Заповеди за възлагане на ревизии, Заповеди за изменение на възложената ревизия, Ревизионен доклад и Ревизионен акт са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис (КЕП), поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 3 от ЗЕДЕУУ, електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО/ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г., като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В процесния случай Заповедта за възлагане на ревизия, заповедите за нейното изменение, ревизионния доклад и ревизионен акт са създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение, на който с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ.

Именно, като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред, с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя, в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление, а адресат на същото е лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма.

Относно определенията на понятието електронен подпис и неговите различни форми, чл. 13 ЗЕДЕУУ препраща към разпоредбите на Регламент (ЕС) № 910/2014. Квалифицираният електронен подпис има значение на саморъчен подпис, а за да е налице такъв, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от същия Регламент. Доказателствената сила на подписания с квалифициран електронен подпис електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен

документ.

Ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия, с която органът, възложил ревизията е определил срока за завършването ѝ - до три месеца, считано от връчване на същата. Поради недостатъчност на срока органът, възложил ревизията с нови заповеди за изменение е удължил срока на ревизията. Ревизионният доклад е издаде в срока предвиден за приключване на ревизията, а РА е издаден след изтичане на срока за представяне на възражение срещу съставения РД.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорния период, като е изложил подробно съображенията, мотивирал фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 от ДОПК, представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС. В Ревизионния доклад са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно липсата на предпоставки за нулева ставка на данъка. В срока по 117, ал. 5 ДОПК е подадено възражение срещу РД, които са обсъдени и е прието, че ревизираното дружество не е ангажирало доказателства и не е изложило документи опровергаващи оспорените констатации съдържащи се в РД.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5 - годишния срок.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 113 от ДОПК и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

Визираните от жалбоподателя нарушения на материалния закон, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол.

Спорът между страните в настоящото производство е относно реалното осъществяване на ВОД по отношение на фактура с:

- № [ЕГН] от 02.02.2023г. издадена от „ТАБИ ДВ“ ООД с получател „IBU T. KFT“ с предмет на доставка промишлено оборудване ITM HS30 B., Ел. Р. /машина за опаковане на кутии + ел. табло с ДО 169 736.71 лв. и
- № [ЕГН] от 10.02.2023г. издадена от „ТАБИ ДВ“ ООД с получател „T. S.R.O“

с предмет на доставка промишлено оборудване/ производствена линия - машини за производство на цигари (в т.ч. машина за производство на цигари (S-4000 Н.; S-4000 В. - цигарена машина М-5000 филтропоставяща машина) - 1 комплект; S. part (резервни части) в т.ч. Е. Ф. В. (плосък ремък) - 4 броя; голям вентилатор М. 9 - 1 бр., иглени сектори за МК 9 - 2 комплекта; касетки (Р. Т.) - 100 броя и количка за каси (Т. with Т.) - 4 броя в т.ч. 120 пластмасови каси с ДО 101 282.66 лв.

С РА за непризнатите ВОД е начислен ДДС в общ размер на 28 289.45 лева. (по фактура с № [ЕГН] от 02.02.2023г. - 11 409.01 лв. и по фактура № [ЕГН] от 10.02.2023г. - 16 880.44 лв.)

Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, съдържа правилото, че вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика. За да бъде прието, че е реализиран фактическия състав на разпоредбата е необходимо да са налице следните условия: 1.) да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистриран по ЗДДС в Б., съответно получателят по доставката да е регистриран за целите на ДДС в друга държава, членка на общността и 2.) стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава членка.

В нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗДДС е предвидено, че за прилагане на нулева ставка по ал. 1 доставчикът следва да разполага с: 1. документи за доставката, определени с правилника за прилагане на закона и 2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки (ОВ, L 311/10 от 7 декември 2018г.) наричан по-нататък „Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011“ или определени с правилника за прилагане на закона.

В Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС, Правилник) са въведени необходимите документи, удостоверяващи наличие на обстоятелства за ВОД.

Съгласно разпоредбата на чл. 45 от Правилника за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага със следните документи: т. 1. документ за доставката: а) фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката; б) протокол по чл. 117, ал. 2 от закона - в случаите на вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 4 от закона; в)

документ по чл. 168, ал. 8 от закона - когато доставчикът е физическо лице, което не е едноличен търговец и не е регистрирано по закона; т. 2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, когато не прилага презумпцията по чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки (ОВ, L 311/10 от 7 декември 2018г.): а) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество; б) транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

В чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност за прилагането на освобождаванията по член 138 от Директива 2006/112/ЕО се приема, че стоките са изпратени или превозени от държава членка до местоназначение извън нейната територия, но на територията на Общността, в някой от следните случаи:

а) продавачът посочва, че стоките са били изпратени или превозени от него или от трето лице за негова сметка и че или продавачът разполага с най-малко две от непротиворечащите си доказателства, посочени в § 3, буква а) издадени от две различни лица, които са независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице, или продавачът разполага само с едно от доказателствата, посочени в § 3, буква а) в съчетание с някое от непротиворечащите си доказателства, посочени в § 3, буква б) с които се потвърждава изпращането или превозът на стоките и които са издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице;

б) продавачът притежава следното: и) писмена декларация от придобиващото лице, в която се заявява, че стоките са били изпратени или превозени от придобиващото лице или от трето лице за негова сметка, и се посочва държавата членка на местоназначение на стоките; в тази писмена декларация трябва да се посочат: датата на съставяне; името и адресът на придобиващото лице; количеството и естеството на стоките; датата и мястото на пристигане на стоките; при доставка на превозно средство - идентификационният номер на превозното средство; както и

идентификационни данни на лицето, което приема стоките от името на придобиващото лице; и ii) най-малко две от непротиворечащите си доказателства, посочени в § 3, буква а) издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице, или само едно от доказателствата, посочени в § 3, буква а), в съчетание с някое от непротиворечащите си доказателства, посочени в § 3, буква б), с които се потвърждава изпращането или превозът на стоките и които са издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице. Придобиващото лице предоставя на продавача писмената декларация, посочена в буква б), подточка i) до десетия ден на месеца, следващ доставката.

В § 2 на посочената разпоредба е предвидена възможността данъчният орган да обори презумпцията по § 1, а в § 3 са изброени документите, които се приемат за доказателства за изпращането или превоза за целите на § 1, както следва „а) документи във връзка с изпращането или превоза на стоките, като подписана товарителница, коносамент, фактура за въздушен товарен превоз или фактура от превозвача на стоките, б) следните документи: i) застрахователна полица във връзка с изпращането или превоза на стоките или банкови документи, доказващи заплащането на превоза или изпращането на стоките; ii) официални документи, издадени от публичен орган, като например нотариус, с които се потвърждава пристигането на стоките в държавата членка на местоназначение; iii) разписка, издадена от складодържател в държавата членка на местоназначение, с която се потвърждава съхранението на стоките в тази държава членка“.

С оглед на постоянната съдебна практика, освобождаването от ДДС на вътреобщностната доставка на стоки става приложимо само, когато правото на разпореждане като собственик със стоката е прехвърлено на получателя на доставката и доставчикът докаже, че тази стока е изпратена или превозена в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или превозване стоката е напуснала физически територията на държавата членка на доставката - Решение Т. и др., С-409/04, ЕУ: С: 2007:548, т. 42; т. 22, т. 23 и т. 24 от мотивите на Решение на СЕС от 09.10.2014 г. по дело С-492/13 Т.. СЕС подчертава, че Директива 2006/112/ЕО оставя в правомощията на държавите членки да определят условията, при които освобождават ВОД от ДДС, като разпределението на доказателствената тежест в процеса се регулира изцяло от националното право и е в зависимост от обичайната практика, установена за сходни операции - т. 35 – т. 38 от Решение на СЕС от 06.09.2012г. по дело № С-273/11 и т. 26 – т. 30 от Решение на СЕС от 9.10.2014г. по дело № С-492/2013 Т. ЕООД.

На следващо място превозът на стоки извън страната се подчинява на режима на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (СМР (ЧМР)), ратифицирана с Указ № 1143 на Държавния съвет от 29.07.1977г. - ДВ, бр. 61 от 5.08.1977г. в сила за Р. Б. от 18.01.1978г. Съгласно чл. 4 и чл. 9 от Конвенцията

договорът за превоз се установява с товарителница. Товарителницата се изготвя в три оригинални екземпляра, подписани от изпращача и от превозвача. Тези подписи могат да бъдат отпечатани или заменени с печатите на изпращача и превозвача, ако това се разрешава от законодателството на страната, в която се изготвя товарителницата. Първият екземпляр се предава на изпращача, вторият придружава стоката, а третият се задържа от превозвача. До доказване на противното товарителницата удостоверява договора за превоз и предаването на стоката на превозвача, съгласно оборимата презумпция на чл. 9 от Конвенцията. Задължителното съдържание на товарителницата е посочено в чл. 6 от Конвенцията, като съгласно т. 3, страните могат да впишат всякакви други данни, които намерят за необходими. При предаване на стоката на получателя в клетка 24 се вписват дата и място на предаване на стоката и данни за получателя.

В настоящият случай на първо място от представените документи по делото, съдът намира, че фактурите съдържат задължителните реквизити по смисъла на чл. 114 от ЗДДС, а именно: фактура с гриф „оригинал“, десеторазряден номер, дата на издаване, идентификация на доставчик и получател (вкл. ДДС номер), наименование на фактурираната стока, количество, мерна единица, ед. цена, общо фактурна стойност - данъчна основа, ДДС със ставка 0, сума за плащане, основание за неначисляване на ДДС при нулева ставка - чл. 53, ал. 1 от ЗДДС, цена и стойност на стоката, дата на данъчно събитие. При липса на пропуски от формална гледна точка, фактурите отговарят на нормативните изисквания на ЗДДС.

По отношение на фактура с № [ЕГН] от 02.02.2023г. Стоката е описана - ITM HS30 B., El. P., като към нея са представени договор за покупко-продажба от 01.08.2022г., споразумение от 09.01.2023г. и международна товарителница (ЧМР), в която стоката е вписана като индустриално оборудване, с приложен опаковъчен лист, в който е описана, както и теглото на товара 900 кг., който е посочен и в опаковъчния лист. В ЧМР са посочени данни за изпращач, получател, превозвач, разтоварен и товарен пункт, приложени документи - P. L. (изпращач: „T. DV“ OOD, получател: „IBU T. KFT“ H., с посочен номер на МПС рег. № PA 7080 KH/CB 6388 EA), като в колона (кл) 22 са подписани и подпечатани с изпращач „ТАБИ ДВ“ ООД, в кл. 23: данни и подпис на превозвач PA 7080 KH/CB6388EA, а в кл. 24: стоките получени (G. reseived) с положен печат „IBU T. KFT“ подпис на получател - O. L. PL (Полша) с вписана дата на получаване 06.02.2023г., както и вписан номера на инвойса/пакинг листа за продажба на стоките, които се транспортират.

Издадено е и писмено потвърждение - С./ПОТВЪРЖДЕНИЕ за получени стоки на територията на държава членка на ЕС до жалбоподателя от „IBU T. KFT“ с посочен адрес: B. 120.1V 430A, 1034 B., U. V. - H. като с „настоящото „IBU T. KFT“ потвърждава, че стоките закупени от „T. DV“ OD с посочен в I. № [ЕГН] от 02.02.2023г., опаковъчен лист № [ЕГН]/02.02.2023г., вид и количество на стоката: индустриално оборудване, в т.ч. HS C. 84224000: ITM HS30 B. + E. panel (Машина

за опаковане на кутии + ел. табло) - 1 бр. Стоката е пристигнала на територията на Р., Р. 41 08-106 Z., съгласно описаната стока в ЧМР и Опаковъчен лист № [ЕГН]/02.02.2023г. В потвърждението е посочено, че транспортът е организиран от „Т. DV“ ООД, за негова сметка, с дата на получаване/приемане на стоката: 06.02.2023г., извършена с камион марка Д. с рег [рег.номер на МПС] /СВ 6388 ЕА и водач на транспортното средство, предало стоката: Г. Ат. А. с положени подпис и печат на транспортна фирма, а името на лицето, подписало този документ при получаване на стоката е О. Л. (Олександър Л.) с положен подпис и печат „IBU T. KFT“.

За осъществения транспорт е приложена и фактура с № [ЕГН] от 06.02.2023г., издадена от „ПИРГОВИ“ ООД до жалбоподателя за „транспорт в общността от Б. до Полша с автомобил РА 7080 КН/СВ 6388 ЕА с данъчна основа 880 лв., ДДС 176.00 лв. От приложените документи се установява, че „П.“ е спедитор, на който дружеството заявява транспортната услуга, след което спедиторът я възлага за изпълнение на „АЗ И ТИ НАСАМ НАТАМ“ ООД. Приложена е и фактура № [ЕГН] от 06.02.2023г., издадена от „АЗ И ТИ НАСАМ

НАТАМ“ ООД на „ПИРГОВИ“ ООД, за транспортна услуга РА7080КН/ СВ6388ЕА.

На следващо място съдът следва да отбележи, че като доказателство за получаване на стоките от получената информация от приходната администрация се установява, че стоките са съхранявани по нареждане на „А. S. Z O. O.“, за което е била и издадена фактура с № 104 от 03.04.2023г. за извършена услуга по складиране и обработка на стоки.

От приложените доказателства, за съда стоката е напуснала територията на страната, тъй като от отговор по запитване до Областна дирекция на МВР [населено място] се установява, че Г. А. е излязъл на 03.02.2023г. през граничен пункт Д. мост с влекач рег. [рег.номер на МПС] и е влязъл със същото МПС през същия пункт на 11.02.2023г., поради което приема, че подизпълнителят е осъществил услугата по фактура № [ЕГН] от 06.02.2023г., издадена от „АЗ И ТИ НАСАМ НАТАМ“ ООД на „ПИРГОВИ“ ООД. Разминаването в информацията получена от А. че превозното средство е напуснало на дата 02.02.2023г. не може да бъде разглеждано като несъответствие в информацията, тъй като от органите на приходната администрация не е положена дължимата грижа да бъде установено коя е била последната камера, която е подала информация за превозното средство.

Г. пункт е последна точка за напускане пределите на страна, поради, което съдът приема, че съгласно информацията предоставена от МВР, ППС с рег. РА 7080 КН/СВ 6388 ЕА е напуснало страната на 03.02.2023г. Приложени са и документи – лиценз за извършване на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, свидетелство за регистрация на МПС и трудов договор на водача за извършен превоз, с оглед на което не може да бъде основание за неприемане на извършен превоз изложеното от органите на приходната администрация, че шофьорът А. не

си спомня за дълъг период назад във времето до кои фирми е превозвал стоки. В допълнение следва да бъде посочено и че за извършената транспортна услуга е заплатена от жалбоподателя, което вещото лице констатира и в експертизата си, че плащането по фактура за транспортни услуги към доставчик „П.“ е осъществено по банков път, като в допълнение при изследването си констатира и „от счетоводните записвания по фактури на „ПИРГОВИ“ ООД и „А. Sp. Z o.o.“ за транспортни услуги, е видно, че стойността им е отразена в увеличение на отчетната (покупна) стойност на стоки по фактури на „IBU T. KFT“ и „T. S.R.O.“.

На следващо място настоящата съдебна инстанция приема и, че контрагента е притежавал валиден VIN номер към датата на съответната фактура – „IBU T. KFT“ е регистриран в Р. У. с № по ДДС - HU 27029794, поради което юридически е допустимо прилагане на нулева ставка при наличие на другите елементи от хипотезата на ВОД. Този извод на съда се установява и от извършената проверка от експерта като е разгледало валидността на ДДС номера, счетоводното отразяване на сделката данъчно задължение на валидния VIN заедно със счетоводното отразяване. Констатацията на органите по приходите, че унгарската администрация възнамерява да дерегетирира дружеството и че за периода 11-11.2022г. до 16.12.2022г. дружеството е дерегетирирано е неотнормо, тъй като това обстоятелство е за друг данъчен период, различен от процесния. След като VIN номерът на получателя е валиден към датата на ВОД, както и са налице надлежна фактура, международна товарителница, потвърждение, документи свързани с транспорта (данни и трудови договори на шофьорите, справки за напускане пределите на страната на ППС, фактури за заплащане на превоза), които не са оспорени в хода на делото по съответния ред, твърденията на приходната администрация не следва да имат негативни последици за доставчика, освен при установено знание от негова страна за данъчна измама, каквито обективни данни, а и доказателства за тях в случая, не са налице. В този смисъл са Решение на СЕС по дело C-21/16, Е. Т. BV т. 38 - т. 44; Решение по дело C-273/11, М.-Г. - т. 55 и Решение по дело C-492/13 Т. ЕООД - т. 40 и т. 42.

Макар и косвено доказателство за доказване на извършената вътреобщностната доставка за получаване на стоките е извършено и плащане на дължимата сума. След анализ на банковите извлечения и проформа фактура вещото лице констатира в ССЧЕ, че към фактурата е относимо плащане по проформа фактура, осъществено по банков път.

Също така следва да бъде посочено и, че съгласно експертизата от заключението на вещото лице се установява, че процесните фактури са индивидуално отчетени в счетоводството на жалбоподателя, като счетоводните записвания са съобразени с методологията на счетоводната отчетност (кореспонденция) и с вътрешния (индивидуален) сметкоплан – сметка 4112 „клиенти в чужбина“, аналитични партии, 504 „Разплащателна сметка във валута“,

както и е налице аналитичност в кореспондиращите счетоводни сметки 3041 „Машини“, 7022 „Приходи от продажби в чужбина“ и 7025 „Приходи от продажби на резервни части в чужбина“ по които са отразени продажбите на стоки, по номенклатури (артикули).

Също така по проформа фактура с № 00200922 от 20.09.2022г. издадена от „ТАБИ ДВ“ ООД на „IBU T. KFT“ от експерта се установява, че има счетоводни записвания по дебита на сметка 504 „Разплащателна сметка във валута“ срещу кредитиране на сметка 4112 „Клиенти в чужбина“, аналитична партида 337 „IBU T. KFT“ със сумата 176 024.70 лв./90 000.00 евро. А по фактура с № [ЕГН] от 02.02.2023г. издадена от „ТАБИ ДВ“ ООД на „IBU T. KFT“ е видимо счетоводно записване по дебита на сметка 4112 „Клиенти в чужбина“, аналитична партида 337 „IBU T. KFT“ срещу кредитиране на сметка 7022 „Приходи от продажби в чужбина“, аналитична партида 1039 „ITM HS30 B., EL P. (Машина за опаковане на кутии + ел.табло)“ със сума 68 454.05 лв./35000.00 евро. А със следващо счетоводно записване е дебитирана сметка 7022 „Приходи от продажби в чужбина“, аналитична партида 1039 „ITM HS30 B., EL P. (М-на за опаковане на кутии + ел.табло)“ срещу кредитиране на сметка 3041 „Машини“, аналитична партида 1039 „ITM HS30 B., EL P. (М-на за опаковане на кутии + ел.табло)“ със сума 50 753.75 лв.

По отношение и фактура с № [ЕГН] от 10.02.2023г. се установява, че същата е с предмет на доставката промишлено (индустриално) оборудване - производствена линия, в т.ч. машина за производство на цигари (S-4000 H.-дистрибутор, S-4000 B. цигарена машина, M-5000 филтропоставяща машина) - 1 комплект; S. part (резервни части) в т.ч. Е. Ф. В. (плосък ремък) - 4 броя, голям вентилатор М. 9 - 1 брой, иглени сектори за МК9 - 2 комплекта, касетки (Р. Т.) 100 броя и количка за каси (Т. with Т.) - 4 броя в т.ч. 120 пластмасови каси. Към фактурата са представени договор за покупко-продажба от 03.01.2023г., международна товарителница в която стоката е вписана като индустриално (промишлено) оборудване, с приложен опаковъчен лист, в който е описана, както и теглото на товара 8 690 кг., който е посочен и в опаковъчния лист.

В ЧМР са посочени данни за изпращач, получател, превозвач, разтоварен и товарен пункт, приложени документи - Р. L.. (изпращач „T. DV“ ООД, получател: „T. S.R.O“, С. R., в кл. 16 превозвач „A. Sp. Z o.o.“ S.. Т. 6, 67-200 G., в кл. 17 е посочен рег. № на транспортното средство W./PZ023YJ с разтоварен пункт: Р. 59-700, В. D. М. 2, товарен пункт: П., Б. 10.02.23г., в кл. 22 има подпис и печат на изпращач, а в кл. 23 подпис и печат на превозвач „A. Sp. Z o.o“, в кл. 24: Стоките получени (G. reseived) е вписана дата 14.02.2023г. подписан и подпечатан с печата на дружеството Т. S.R.O, както и вписан номера на инвойса/пакинг листа за продажба на стоките, които се транспортират, с оглед на което за съда товарителницата удостоверява договора за превоз и предаването на стоката на превозвача.

За получаването на стоките е издадено писмено потвърждение

-С./ПОТВЪРЖДЕНИЕ за получени стоки на територията на държава членка на ЕС до жалбоподателя от „Т. S.R.O с посочен адрес: Република Ч., Прага 11000, S. 689/20 N. M. с V. - C209378545 като с „настоящото „IBU T. KFT“ потвърждава, че стоките закупени от „Т. DV“ OD посочени във фактура № [ЕГН] от 10.02.2023г. и опаковъчен списък (лист) № [ЕГН] от 10.02.2023г. вид и количество на стоката: промишлено (индустриално) оборудване - производствена линия, в т.ч. машина за производство на цигари (S-4000 Н.-дистрибутор, S-4000 В. цигарена машина М-5000 филтропоставяща машина) - 1 комплект; S. part (резервни части) в т.ч. Е. F. В. (плосък ремък) - 4 броя, голям вентилатор М. 9 - 1 брой, иглени сектори за МК9 - 2 комплекта, касетки (Р. Т.) - 100 броя и количка за каси (Т. with Т.) - 4 броя в т.ч. 120 пластмасови каси като стоката е пристигнала на територията на Р. 59-700. В. D. М. 29,

съгласно описание на стоката в ЧМР и Опаковъчен лист № [ЕГН]/10.02.2023г. В потвърждението е посочено, че транспортът е организиран от „Т. DV“ OOD, за негова сметка, с дата на получаване/приемане на стоката: 14.02.2023г., извършена с камион марка Д., с рег. № W./PZ023YJ и водач на транспортното средство, предало стоката: J. K. (Й. К.) като лицето, подписало документа при получаване/приемане на стоката е director S. M. (директор С. Матсевич) с положен подпис и печат на „Т. S.R.O“.

От приложените документи се установява, че транспорт е осъществен въз основа за заявка за транспорт като е приложена и фактура с № K/0176/02/2023/Т., издадена от „А. Sp. Z о.о.“ за „превоз на стоки в рамките на общността“ с дата на товарене 10.02.2023 г. и дата на разтоварване 14.02.2023г. по маршрут П. - (PL) 59-700 Б. с автомобил с ремарке № W./PZ023YJ с фактурна стойност 2 500 евро/4 889.57 лв.

От приложените документи - информация от Агенция „Пътна инфраструктура“, се установява, че МПС-то е напуснало страната като е регистрирано преминаване на Д. мост в посока извън страната на 10.02.2023г.

Също така от получена информация от приходната администрация в Полша се установява, че транспортното дружество е извършило предоставяне на услуги, като ги е декларирало, представило е ЧМР, като е посочено и, че има данни за осъществен превоз по пътните тол системи и поръчки на гориво. Водачът на МПС е установен като служител на превозвача като е дадено и обяснение, че услугата е заявена на електронен адрес на 08.02.2023г. от Г. К.. Потвърдено е получаване на стоките на посочения в ЧМР адрес в Полша. Приложени са фактура, транспортни документи, кореспонденция по електронна поща.

От извършената ССЧЕ също се установява, че плащането по фактура за транспортни услуги към доставчик „А. Sp. Z о.о.“ е осъществено по банков път, като вещото лице посочва и че „от счетоводните записвания по фактури на „ПИРГОВИ“ ООД и „А. Sp. Z о.о.“ за транспортни услуги, е видно, че стойността им е отразена в увеличение на отчетната (покупна) стойност на стоки по фактури на

„IBU T. KFT“ и „T. S.R.O“.

На следващо място от приложените доказателства съдът приема, че контрагента е притежавал валиден VIN номер към датата на съответната фактура - „T. S.R.O“ е регистриран в Р. Ч. с № по ДДС – CZ09378545.

Също така за доказване на извършената вътреобщностната доставка за получаване на стоките следва да бъде посочено и извършено плащане на дължимата сума, което вещото лице констатира в ССЧЕ, а именно че към „фактурата е относимо плащане по проформа фактура, осъществено по банков път“.

Както беше посочено по – горе в решението от заключението на вещото лице се установява, че процесните фактури са индивидуално отчетени в счетоводството на жалбоподателя, като по проформа фактура с № 00060223 от 06.02.2023г. е налице счетоводно записване по дебита на сметка 504 „Разплащателна сметка във валута“ срещу кредитиране на сметка 4112 „Клиенти в чужбина“, аналитична партида 28 „T. S.r.o“ със сумата 101 282.66 лв./51 785.00 евро.

А по фактура с № [ЕГН] от 10.02.2023г. също има счетоводно записване по дебита на сметка 4112 „Клиенти в чужбина“, аналитична партида 28 „T. S.R.O“ срещу кредитиране на сметка 7022 „Приходи от продажби в чужбина“, аналитична партида 1032 Машина за производство на цигари S-4000 Н.- Диетрибутор; S-4000 В.. М-5000 цигарена машина и М-5000 филтрополагаща машина, със сума 85 078.61 лв. и кредитиране на сметка 70225 „Приходи от продажби на резервни части в чужбина“; аналитична партида 41 Е. плосък ремък със сума 1 017.03 лв.; аналитична партида 126 голям вентилатор М. 9 със сума 6 972.53 лв., аналитична партида 3000 иглени сектори гол. за МК9 със сума 2 933.75 лв.; аналитична партида 15 касетки (Р. Т.) със сума 2 151.41 лв. и аналитична партида 49 колички за каси (Т. with Т.) със сума 3 329.33 лв. или всичко общо 101 282.66 лв., като с последващо счетоводно записване е дебитирана сметка 7022 „Приходи от продажби в чужбина“ срещу кредитиране на сметка 3041 „Машини“

, аналитична партида 1032 Машина за производство на цигари S-4000 Н.- Дистрибутор, S-4000 В.. М-5000 цигарена машина и М-5000 филтрополагаща машина, със сума 55 180.39 лв. и е дебитирана сметка 70225 „Приходи от продажби на резервни части в чужбина“ срещу кредитиране на сметка 3045 „Резервни части“, аналитична партида 41 Е. плосък ремък със сума 484.22 лв., аналитична партида 126 голям вентилатор М. 9 със сума 5 294.38 лв., аналитична партида 3000 иглени сектори гол. за МК9 със сума 2 443.23 лв., аналитична партида 15 касетки (Р. Т.) със сума 910.73 лв. и аналитична партида 49 колички за каси (Т. with Т.) със сума 2 678.89 лв., или всичко 66 991.84 лв. (55 180.39 – машина + 11 811.45 резервни части).

По отношение на документална обезпеченост на процесните сделки към всяка от машините също са налични и фактури от доставчик към жалбоподателя, както следва:

- фактура с № 20220511220 от 20.12.2022г. издадена от дружеството „VAN V. T. B.V.“ с предмет на доставка - покупка „ITM HS30 B.“, която стока е и предметът на доставка по фактура с № [ЕГН] от 02.02.2023г. издадена от жалбоподателя на „IBU T. KFT“.

- фактура с № U-2207138 от 26.08.2022г. издадена от „GMR GULE C. B. L.“ с предмет машина за производство на цигари к-т; фактура с № 992021012953 от 06.12.2021г. издадена от „M. S. G.&CO.KG“ с предмет на доставка-покупка Е. плосък ремък; фактура с № 3281 от 25.05.2020г. издадена от „K. I. I.“ с предмет на доставка включен голям вентилатор М. 9; фактура с № 3396 от 16.11.2021г., издадена от „K. I. I.“ с включени иглени сектори к-т; фактура с № [ЕГН] от 02.12.2021г. издадена от „ФОРМАПЛАСТ“ АД с предмет на доставка - покупка касети/касетки за цигари и фактура с № 05 от 24.09.2021г. издадена от „L. I. T. S.R.L.“ с предмет на доставка - колички за каси. Всички стоки - машина, плосък ремък, вентилатор, к-т иглени сектори, касети и колички за каси са в предмета на доставка/продажба по фактура с № [ЕГН] от 10.02.2023г.

С оглед на гореизложеното настоящата съдебна инстанция, приема че е налице както документална обоснованост, така и счетоводна проследимост касаеща произходът на машините, предмет на процесните ВОД. Всички машини са заведени аналитично и индивидуално, по вид и брой, с конкретни доставчици, дати и стойности на придобиване. Изписването при реализация е индивидуализирано и отразено в продажбите.

При съпътстващи фактурата с № [ЕГН] от 02.02.2023г. издадена от жалбоподателя на „IBU T. KFT“ документи като договор за покупко-продажба от 01.08.2022г.; споразумение от 09.01.2023г.; проформа фактура (proforma invoice); заявка за доставка (delivery order); опаковъчен лист (packing list); confirmation/потвърждение за получени стоки на територията на държава членка на ЕС, международна товарителница; фактура с № [ЕГН] от 06.02.2023г. издадена от „ПИРГОВИ“ ООД на жалбоподателя за осъществен „транспорт в общността от Б. до Полша с автомобил с ремарке РА 7080 КН – СВ 6388 ЕА и съпътстващи документи към фактура с № [ЕГН] от 10.02.2023г. издадена от жалбоподателя на „T. S.R.O“- договор за покупко -продажба от 03.01.2023г.,

сключен между „ТАБИ ДВ“ ООД и „T. S.R.O“, проформа фактура (proforma invoice), заявка за доставка (delivery order), опаковъчен лист (packing list), confirmation- on/потвърждение за получени стоки на територията на държава членка на ЕС, международна товарителница; заявка за транспорт; фактура с № K/0176/02/2023г., издадена от „A. SP. Z o.o.“ SK UL. T. S. 6, 67-200 G. за „превоз на стоки в рамките на общността“ и протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 27.02.2023г., настоящата съдебна инстанция намира, че фактурите са реално издадени, съпроводени с доказателства за движение на стоките и счетоводно осчетоводени като е налице фактическа и документална връзка между покупка –

доставка – реализация – вземане, съответстваща на изискванията на ЗДДС за ВОД. Също така от заключението на вещото лице, извършило проверка на счетоводните регистри по сметки 304, 3041, 401, 702, 414 и 4112 и представените аналитични ведомости се констатира, че от жалбоподателя осчетоводяването на доставките към клиентите „IBU T. KFT“ и „T. S.R.O.“ е извършено съобразно методологията на счетоводната отчетност като за отчетен период 2023г. е организирано и водено в съответствие със Закона за счетоводството, при спазване на основни счетоводни принципи и счетоводни стандарти по индивидуален (вътрешен) сметкоплан. От жалбоподателя е била и прилагана двустранна форма на счетоводни записвания, с която се осигурява синхронизирано хронологично и систематизирано счетоводно отчитане. В обобщение от експерта е посочено и че са заведени синтетични и аналитични регистри, в т.ч. оборотна ведомост, главна книга, счетоводни регистри за активи и пасиви, с натрупвания от дейността в обороти по приходни и разходни сметки, разчетни и сметки за парични средства като в регистрите на кореспондиращи помежду си сметки са видими вътрешни номера и дати на контировки, които са индикация, позволяваща проследяемост на счетоводни записвания.

При така установеното, по отношение на едно от основанията на органите по приходите, които са довели до извода, че от жалбоподател не е доказано наличието на ВОД, тъй като контрагентите – получателите „IBU T. KFT“ „T. S.R.O.“ не оказват съдействие и не са декларирали ВОД на процесните стоки, съдът следва да отбележи и приема, че декларирането на вътреобщностно придобиване от получателите, не е елемент от фактическия състав на освобождаванията на ВОД и това обстоятелство не следва да обосновава липса на ВОД.

На следващо място за извода им, че е налице неизпълнение задължителното условие за ВОД - стоките да са получени на територията на държава членка, в която е регистриран получателя, съдът намира, че с нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС се изисква стоката да е доставена от територията на една държава членка до територията на друга държава членка. В процесния случай са налице доказателства за получаване на стоките от купувача на територията на друга държава членка на ЕС, налице е ВОД, а облагането при ВОД не е законово регламентирано с условие доставките да се транспортират от територията на държава членка, в която е регистриран доставчика до територията на държавата членка, в която е регистриран получателя.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че от жалбоподателя е доказано осъществяване на ВОД, съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 45 от ППЗДДС, поради което може да бъде приложена нулева ставка на ДДС, поради което жалбата е основателна, а Ревизионния акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските

по делото, съдът намира за основателно, съгласно разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил и доказал действителни разноси в общ размер на 4 655.89 евро, от които 25.56 евро/50.00 лева за държавна такса, 1808 евро/3536.14 лева възнаграждение за изготвена ССЧЕ и 2 822.33 евро/5 520 лева с ДДС представляващо адвокатско възнаграждение съгласно представен договор за правна помощ, платежно нареждане и фактура с № 276 от 04.12.2025г. По отношение на направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на процесуалният представител на ответника, съдът не го кредитира като основателно предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, съгласно която същото следва да бъде мотивирано. Така мотивиран, Административен съд София-град, 79 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ТАБИ ДВ“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Л. Б., Ревизионен акт № Р-22002224002272-091-001 от 24.07.2025г. издаден от Б. К. С. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 1171 от 26.09.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, с който допълнително е начислен ДДС в общ размер на 28 289.45 лева и лихви в размер на 5 576.11 лв., в резултат на непризнаване на правото да се приложи нулева ставка на ДДС по извършени ВОД на стоки по фактури, издадени на „Т. S.R.O.“ с VIN CZ09378545 и „IBU Т. К. Ф. Т.“ с VIN HU 27029794 за данъчен период от 01 до 28.02.2023г.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „ТАБИ ДВ“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Л. Б. сумата в размер на 4 655.89 евро, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщението до страните.